

Til § 7.

Svarer til Loven af 1889 § 7. Medens efter denne Bestemmelse Lænkehunde er afgiftsfri, er Forslaget i Overensstemmelse med et af Dyreværnsforeningerne fremsat Ønske affattet saaledes, at Lænkehunde som saadanne ikke bliver afgiftsfri.

Til § 8.

Ifølge Plakaterne af 1815 og 1824 strækker Regnskabsaaret for Hundeafgiften i København og Købstæderne sig fra 1. Oktober til 30. September, medens det paa Landet efter Vedtægterne i al Fald ofte er Kalenderaaret. I det oprindelige Lovudkast havde Justitsministeriet sat Finansaaret som Regnskabsaar, men Københavns Politi har af Hensyn til, at mange Hundeejere flytter paa Landet i Begyndelsen af Finansaaret, hvilket vil volde Vanskeligheder med Hensyn til Oppebørslen, hvis Finansaaret bliver Regnskabsaar, henstillet, at Kalenderaaret gøres til Regnskabsaar. Denne Henstilling har Justitsministeriet taget til Følge.

Ifølge Lov af 19. Februar 1870 § 2 kan i Købstæderne Afgiften fordres opkrævet. Det er ligeledes i København Praksis, at den opkræves. Man anser det dog for rettest ikke at lægge noget Baand paa Kommunerne i saa Henseende.

Angaaende Paragraffens sidste Stykke henvises til Plakat af 1815 § 11 og Plakat af 1824 § 3.

Til § 10.

Jfr. Loven af 1870, § 2, 2det Punktum.

Til § 11.

Dyreværnsforeningerne har henstillet, at det forbydes at holde Hunde i Kolonihaver og paa lignende ubeboede Steder, og denne Henstilling har man ment at burde tage Hensyn til paa den i Paragraffen angivne Maade.

Til § 13.

Der har i Domstolenes Praksis hersket nogen Usikkerhed med Hensyn til Omfanget af Bestemmelserne i Loven af 1889 § 8, 1ste Stykke. Efter at det imidlertid nu ved en Højesteretskendelse af 25. Januar 1924 er slaaet fast, at Bestemmelsen ogsaa omfatter Hundes Skambiden af Faar paa Marken, har man ikke fundet det nødvendigt at søge Bestemmelsen omredigeret. Dog har man i Overensstemmelse med det i Bemærkningerne til § 1 udtalte foretaget den redaktionelle Ændring, at man samtidig med at udelade Paragraffens 3die Stykke har formuleret 1ste Stykke saaledes, at det af selve dette fremgaar, at Ansvaret paahviler den, der holder Hunden, og ikke Ejeren. Man har derhos i 2det Punktum ændret Ordet „kan“ til „skal“.

Til § 14.

Svarer til Loven af 1889 § 9.

Til § 15.

Ifølge Plakat af 1815 § 13, jfr. Lov af 11. Februar 1863 § 18, Plakat af 1824 § 5 og Lov af 1889 §§ 6 og 10, jfr. Plakat af 19. Februar 1819, tilfalder Bøder for Overtrædelse af Hundelovgivningen i København Kommunekassen, paa Frederiksberg og i Købstæderne Politikassen og paa Landet dels denne dels Hjælpekassen, hvorhos der er tillagt Anmelderen Andel i visse Bøder. I Overensstemmelse med et af Købstadforeningen fremsat Ønske om, at Bøderne i Købstæderne skal tilfalde Kommunekassen, foreslaas de nu overalt tillagt Kommunekasserne med deres fulde Beløb.

Man har udeladt den i Lovforslaget af 1923—24 indeholdte Bestemmelse om Sagernes Behandling som Politisager, da saadan Behandling følger af Reglerne i Retsplejelovens § 721.